

en Indkomstskat nu. Jeg hørte heller ikke, at det ærede Medlem paastod, at den efter hans Mening var nødvendig; jeg hørte tværtimod, at han sagde, at han var overbevist om, at vi ligesaa godt vilde faae de ydste Jernbaner, naar vi ikke bevilgede Skatten, og det var dog ellers dette, man har hørt flere andre Talerere sige, at det var af Hensyn til de ydste Jernbaner, at vi skulde have en Indkomstskat. Saaledes er det altsaa min Mening, at der ikke er nogen Grund til at vedtage en saadan Skat nu. Den ærede Taler sagde jo ogsaa ligefrem, og det var dette, jeg noterede mig for at slaa det fast: Bortset fra Balancen maa vi alligevel have en Indkomstskat. Det ærede Medlem ser altsaa ikke hen til Balancen, men drives ene og alene af Nærighed til Indkomstskat. (Wint her: Net, det er for at faae de andre Skatter omregulerede!) Det ærede Medlem faar ikke Skatterne omregulerede, fordi han stemmer for en Indkomstskat (Wint her: Det veed De ikke!) Jo, det veed jeg; jeg tør indestaa derfor; det ærede Medlem faar det ikke, fordi han i Dag stemmer for en Indkomstskat. Og saa siger det ærede Medlem — Noget, som jeg i Dvrigt senere skal komme tilbage til, naar jeg kommer noget længere hen — at man skulde have en fast Indkomstskat. Jeg blev rigtignok bange, da jeg hørte, at han sagde dette, og endnu mere bange, da jeg hørte, at det var den høitærede Finantsministers Mening, at vi skulde have en fast Indkomstskat. Det har jeg aldrig været med til at arbejde for. Det, jeg har været med til at arbejde for, er, hvad der ligger for; jeg har min Del i Vedtagelsen af de Regler, der nu ligge for, Reglerne for Indkomstskatten. Hvad jeg har arbejdet for, er at have disse Regler staaende, saa at man ikke, hver Gang man skulde have en Indkomstskat, skulde til at forhandle om, hvorledes den skulde være, hvorledes Opkrævningsmaaden og Opkrævningsreglerne skulde være, men have en Lov om Regler, der stode brugelige til hvert Aar, naar man vilde bruge dem; saa fastsætter man hvert Aar saa mange Procent, som man vil have, 1 pCt., 2 pCt., 3 pCt. eller slet ingen, ligesom Forhold og Omstændigheder ere. Det er dette, der har stillet sig for mig som det Un-

skellige ved at faae en Indkomstskat, og det er ikke nogen anden Indkomstskat, jeg har tænkt mig. Der er blevet talt om en fast Indkomstskat. Sa, jeg veed ikke, om jeg fortaar ved fast Indkomstskat det Samme som flere af de ærede Talere. En fast Indkomstskattelov, der een Gang for alle slaar fast, at der hvert Aar skal betales saa og saa mange Procent i Indkomstskat, tror jeg aldrig, at jeg kunde komme til at give min Stemme til. Jeg veed ikke ret, hvad der fortaas ved fast Indkomstskat. Nu have vi en verlende Indkomstskat, og det Modsatte af verlende maa være fast; jeg kan ikke se rettere. Dette med Hensyn til, hvad det ærede Medlem fremkom med. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) brugte ogsaa nogle Ytringer, som saldt mig noget forunderligt. Den mærkeligste af dem var denne, at det Overstud, som man fik i et godt Aar, var han bange for, at Folk ikke vilde bruge rigtig; man maatte tage nogle Millioner fra dem, naar de havde Overstud, thi de vilde ikke forstaa at bruge disse Penge rigtig. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at man ikke har den Tro til Befolkningen, at den kan holde fornøftigt Hus, naar den har et godt Aar, men at det saa var nødvendigt, at Statskassen tog Overstudet, for at Befolkningen ikke skulde misbruge det. En anden Ytring var den, som det ærede Medlem fremkom med overfor det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg), at de godt kunde samstemme i Theorien, men ikke i Praxis; dette er saa ganske naturligt, thi det ene Medlem lader altid Praxis følge paa Theorien, men det andet Medlem — det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds — gaar i Praxis affuor den modsatte Vej af den, hans Theori skulde føre til. Derfor er det selvfølgeligt, at i Theorien kunne de stemme, men i Praxis gaa de hver sin Vej. Dette kan det ærede Medlem ikke undre sig over; thi der ikke Mange, der ere saa geniale, at de i Praxis kunne gaa imod deres egne Theorier. Det ærede Medlem var overordentlig misfornøiet med Ministeriet (Frederiksen: Ikke saa meget, kun lidt!), naa, det ærede Medlem er kun lidt misfornøiet, hans Misfor-